

40 Ayette Aile

“Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan, ondan eşini yaratan ve ikisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir.”
(Nisâ, 4/1)

“Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek bir kadından yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O’na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.” (Hucurât 49/13)

“Allah, size kendi cinsinizden eşler var etti. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı, Öyleyken onlar batıla inanıyorlar da Allah’ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?” (Nahl, 16/72)

“Allah’ın varlığının belgelerinden biri de, kendileriyle huzur bulasınız diye sizin için kendi cinsinizden eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet var etmesidir. Bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” (Rûm, 30/21)

“Aranızdan bekâr olanları evlendirin...” (Nûr, 24/32)

“Onlar ‘Rabbimiz! Eşlerimizden ve çocuklarımızdan göz aydınlığı olacak kimseleri bizlere nasip eyle ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!’ diyenlerdir.”
(Furkân, 25/74)

“...Onlar (hanımlarınız) sizin için (kötülüğe karşı koruyucu) bir elbise, siz de onlar için (koruyucu) bir elbisesiniz...” (Bakara, 2/187)

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resûlüne itaat ederler. İşte onlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hüküm ve hikmet sahibidir.”
(Tevbe, 9/71)

“Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler de kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara lâyıktır. O temiz olanlar, iftiracıların söyledikleri şeylerden uzaktırlar. Onlar için bir bağışlama ve bolca verilmiş iyi bir rızık vardır.” (Nûr, 24/26)

“Allah’ın bazılarını bazılarından üstün kılmasından ve erkeklerin mallarından harcamalarından dolayı, erkekler kadınları kollayıp gözetirler. İyi kadınlar, gönülden saygılı olup Allah’ın kendilerini korumasına karşılık, iffet ve onurlarını muhafaza ederler” (Nisâ, 4/34)

“Hanımlarımızla güzel bir şekilde geçinin. Onlardan hoşlanmasanız da Allah sizin hoşlanmadığınız bir şeyde birçok hayırlar takdir etmiş olabilir.”
(Nisâ, 4/19)

“Senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki, onlara ait hükmü size Allah açıklıyor: Kitap’ta kendileri için yazılmışı (mirası) vermeyip nikâhlamak istediğiniz yetim kadınlara, çaresiz çocuklara ve yetimlere karşı âdil davranmanız hakkında size okunan âyetler (Allah’ın hükmünü) apaçık ortaya koymaktadır. İyilik adına ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilmektedir.”
(Nisâ, 4/127)

“Kadınlara mehirlerini (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle mehirin bir kısmını size bağışarlarsa, ondan gönül rahatlığıyla faydalanın.”
(Nisâ, 4/4)

“Eğer bir kadın, kocasının kendisine kötü davranmasından yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak adına (daima) hayırlıdır. Zaten nefisler bencillığe elverişlidir. Eğer iyi geçinir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.” (Nisâ, 4/128)

“Eğer (evli) bir çiftin aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin. Eğer iki taraf da barışmayı isterlerse, Allah onları uzlaştırır. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir ve her şeyden haberdardır.”
(Nisâ, 4/35)

“Biz, insana, ana-babasına iyi davranmasını emrettik. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.”
(Ankebût, 29/8)

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, anne babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine ‘öf!’ bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: ‘Rabbim, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.’”
(İsrâ, 17/23)

“Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin! Biz onların da sizin de rızkınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahdır.”
(İsrâ, 17/31)

40 Ayette Aile

“İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu sıkıntı üzerine sıkıntıyla karnında taşımıştır. Onun süttten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte bu yüzden) biz insana şöyle emrettik: Bana ve anne babana şükret. Dönüş ancak banadır.”(Lokmân, 31/14)

“-Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için-anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların yiyeceği ve giyeceği, örfü uygun olarak babaya aittir. Hiç kimseye gücünün üstünde bir sorumluluk yüklenemez. Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın.”(Bakara, 2/233)

“Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, anne babamı ve inananları bağışla.”(İbrahim, 14/41)

“Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah’ındır. O, dilediğini yaratır. Dilediğine kız çocukları, dilediğine erkek çocukları verir. Yahut dilediğine hem erkek hem de kız evlât verir. Dilediğini de kısır bırakır. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.”(Şûrâ 42/49-50)

“Onlardan birine kızı olduğu müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde (!) sebebiyle halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın, ne kötü hüküm veriyorlar!”(Nahl, 16/58-59)

“De ki: Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri anlatayım. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın! Ana-babaya iyi davranın! Yoksulluk sebebiyle çocuklarınızı öldürmeyin! Biz sizin de onların da rızkını veririz.”(En’âm, 6/151)

“Akılsızlıkları yüzünden körü körüne çocuklarını öldürenler, Allah’ın kendilerine verdiği rızkı –Allah’a iftira ederek- haram sayanlar, mutlaka ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır. Doğru yolu bulmuş da değillerdir.”(En’âm, 6/140)

“Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunanlar (köle ve cariyeleriniz) ve aranızdan henüz bulûğ çağına ermemiş olan çocuklar, günde üç defa; sabah namazından önce, öğleyin (yatıp dinlenmek için) elbiselerinizi çıkardığınızda ve yatsı namazından sonra (yanınıza girecekleri zaman) sizden izin istesinler. Bu üçü sizin mahrem vakitlerinizdir. Bu vakitlerin dışında (izinsiz girme konusunda) sizin için de onlar için de bir sakınca yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”(Nûr, 24/58)

“Ailene namazı emret ve kendin de ona devam et...”(Tâhâ, 20/132)

“Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler nasip eyle. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.”(İbrahim, 14/40)

“Rabbim! Bana katından temiz bir nesil ihsan et. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin.”(Âl-i İmrân, 3/38)

“Rabbimiz, bizi yalnız sana teslim olmuş kullar eyle. Neslimizden de sana teslim olan bir ümmet nasip eyle. Bize ibadetlerimizin usullerini göster, tevbelerimizi kabul et. Çünkü sen tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olansın.”(Bakara, 2/128)

“Rabbim, bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana nasip et. Neslimi de salih kimseler eyle. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım.”(Ahkâf, 46/51)

“Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlerin de ancak helâkini arttır.”(Nûh, 71/28)

“Mal ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Bâki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır.”(Kehf, 18/46)

“Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan vesilesidir. Katında büyük mükâfat olan ise ancak Allah’tır.”(Enfâl, 8/28)

“Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabilecekler de vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”(Teğâbün, 64/14)

“Ey iman edenler! Mallarınız ve evlâtlarınız Allah’ı zikretmekten sizi alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.”(Münâfikûn, 63/9)

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun...”(Tâhrim, 66/6)

“De ki: Şüphesiz hüsrana uğrayanlar kıyamet gününde kendilerini ve ailelerini hüsrana düşürenlerdir. Dikkat edin! İşte apaçık hüsrân budur!”(Zümer, 39/15)

“İnkâr edenlerin ne malları ne de evlâtları Allah’a karşı onlara bir yarar sağlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.”(Âl-i İmrân, 3/116)

“(Güzel son) Adn cennetleridir; (Allah’a karşı gelmekten sakınan müminler) babalarından, eşlerinden ve çocuklarından sâlih olanlarla beraber oraya girecekler, melekler de her bir kapıdan yanlarına varacaklardır.”(Râ’d, 13/23)